

בע"א (באר שבע) 4487-04-24 - עוזי שמואלי נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 4487-04-24 - עוזי שמואלי נ' עיריית באר שבע ע"שלום באר-שבע

בע"א (באר-שבע) 4487-04-24

עוזי שמואלי

נגד

עיריית באר שבע ע"י

ב"כ עו"ד סיגל פחימה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע

[19.05.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול הודעות קנס שנמסרו למבקש, למעשה המבקש להאריך לו את המועד להישפט על הודעות קנס רבות שניתנו לו בגין עבירות חניה שביצע החל משנת 1996 ועד לאחרונה ביום 4.3.24 מהטעם שניתנו לפני 20 שנים ולאור מצבו הרפואי.

בתגובת המשיבה מיום 15.05.24 המשיבה הודיעה שהיא מסכימה לפניו משורת הדין לבטל את הודעות הקנס הישנות, כך שיוותרו על כנן 9 הודעות קנס שניתנו החל מיום 07.03.22 בסכום כולל של ₪ 1,940 (הודעות קנס שמסומנות 1, 10-3 בפירוט).

הודעת הקנס האחרונה ניתנה למבקש ביום 4.3.24. המבקש הגיש בקשה לביטול ביחס לכל הודעות הקנס לרבות הודעת קנס זו ביום 01.04.24 בטרם חלף המועד להגשת בקשה לביטול והגיש לבית המשפט בקשה להישפט ביום 15.05.24.

יש לראות את הבקשה שהוגשה לבית המשפט כבקשה להישפט שהוגשה למשיבה בתוך המועד הקבוע בחוק ולאפשר למבקש להישפט על הודעת קנס זו.

ביחס ל- 8 הודעות הקנס הנוספות - מדובר כאמור בהודעות קנס שניתנו החל מיום 07.03.22. לאור הודעת המאשימה על ביטול הודעות הקנס הישנות, הטענה העיקרית של המבקש אודות התיישנות הקנסות, לא רלבנטית ואין בה כדי להביא לביטול הודעות הקנס שנתרו.

למען הסר ספק יובהר כי לא מתקיימים בענייניו ביחס להודעות קנס אלו התנאים הקבועים בחוק להארכת מועד להישפט.

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: החוק) מסדיר את האפשרויות העומדות לנזקק להביא לביטולו של הקנס.

בהתאם לסעיף 229(א)(2) לחוק, נקנס רשאי להודיע בכתב בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס, כי ברצונו להישפט על הקנס. על פי הוראת סעיף 230 לחוק - "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו", דהיינו - "אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (סעיף 229 (ה) לחוק).

כפי שנפסק לא פעם, בית משפט שנדרש לבקשה להישפט על-ידי מי שלא הודיע על רצונו להישפט, או הודיע על רצונו להישפט, אך הודיע על כך לאחר הזמן שנקבע לכך, צריך לשקול שיקולים דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. דהיינו, האם יש סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במועד וכן האם יגרם עיוות דין אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6), 793, להלן: עניין איטליא).

בעניינו - המבקש לא נימק בבקשתו את הסיבה לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול הודעות הקנס ולא מתקיים התנאי לפיו הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ומנעו ממנו להגישה במועד. כמו כן, המבקש לא טען כנגד הודעות הקנס ולא הוכיח שיגרם עיוות דין אם לא תתקבל הבקשה. יובהר כי בית המשפט נעדר סמכות להורות על ביטול הודעות קנס חלוטות בשל מצב רפואי/כלכלי קשה. בנוסבות אלה, משמדובר באיחור משמעותי לא מוסבר ומשלא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין אם תידחה הבקשה, לא מצאתי להיעתר לבקשה להארכת המועד להישפט ביחס להודעות קנס שמספרן 3-10 והבקשה נדחית. ביחס להודעת קנס 1 - כאמור, יש לראות את הבקשה שהוגשה לבית המשפט כבקשה שהוגשה למשיבה בתוך המועד הקבוע בחוק ולאפשר לו להישפט בגינה.

בהסכמתה האדיבה של המשיבה, הודעות הקנס שמספרן 3-10 בסכום כולל של 1,695 ₪ ישולמו בסכומן המקורי בצירוף הוצאות גבייה, הוצאות הגבייה ישולמו ישירות לחברת הגבייה.

המבקש יפנה למשיבה ויגיע איתה להסדר לגבי מועד התשלום וחלוקה לתשלומים. המזכירות מתבקשת להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ד, 19 מאי 2024, בהעדר הצדדים.